Osoby s tělesným postižením

Metodika pro standard Handicap Friendly

Garantem této části metodiky je Marcela Kořínková

Tělesné postižení

Tělesné postižení je „vadou pohybového a nosného ústrojí, tj. kostí, kloubů, šlach i svalů a cévního zásobení, jakož i poškození nebo porucha nervového ústrojí, jestliže se projevuje porušenou hybností“.[1)]. Patří sem také všechny odchylky od normálního tvaru těla a končetin. Tělesná postižení mohou být vrozená nebo získaná. Vrozené vady vznikají buď během těhotenství, nebo při porodu. Získaná postižení může způsobit buď úraz, nebo různé choroby. Na rozdíl od vrozených vad mohou vzniknout v kterémkoli období života. Jedná se o dlouhodobý nebo trvalý stav.

Pojem tělesného postižení bývá obvykle redukován pouze na postižení pohybového ústrojí. Jako tělesně postižená je obecně vnímána osoba, jejíž pohybový handicap je zjevný a nedá se přehlédnout. U některých jsou patrné i problémy v komunikačních schopnostech. Mezi nejčastější pomůcky usnadňující život lidem s tímto handicapem patří invalidní (ortopedický) vozík, hole, berle, chodítka. V dopravě se často setkáváme s úpravou dopravních prostředků směrem k těmto uživatelům. Často využívají možnosti asistenčních psů.

Obecně lze omezení pohybových schopností rozdělit na primární a sekundární. Primární – přímé postižení vlastního hybného ústrojí nebo postižení centrální nebo periferní nervové soustavy, kdy v periferní části je postiženo vlastní hybné ústrojí např. amputací, deformací, vývojovými vadami. Sekundární – centrální i periferní nervová soustava a vlastní hybné ústrojí je bez patologických změn, hybnost je omezena z jiných příčin (např. důsledkem srdečních, revmatických, kostních chorob).[2)]. Za tělesné postižení lehčího typu se považuje skutečnost, když se člověk pohybuje sám nebo s berlemi. Jako těžší postižení je označováno, je-li osoba na vozíku. Postiženy mohou být horní i dolní končetiny, mohou se vyskytovat i různé druhy amputací nebo poúrazové stavy. Závažné jsou problémy psychické, které jsou výsledkem všech předchozích. Společným rysem tělesně postižených osob je zvýšená unavitelnost.

1)
VÍTKOVÁ, Marie. *Somatopedické aspekty*. 2., rozš. a přeprac. vyd. Brno: Paido, 2006. 302 s. ISBN 80-7315-134-0, s. 36.

2)
VÍTKOVÁ, Marie, ed. *Integrativní speciální pedagogika: integrace školní a sociální*. 2., rozš. a přeprac. vyd. Brno: Paido, 2004. 463 s. ISBN 80-7315-071-9.

From:
https://prirucky.ipk.nkp.cz/ - **Metodické příručky pro knihovny**

Permanent link:
https://prirucky.ipk.nkp.cz/hf/telesne/telesne_postizeni

Last update: **2020/09/27 18:26**